

delse blive i Medfør af den i § 6 i Lønningsslov for Indenrigsministeriet af 1ste April 1871 indeholdte Forskrift bevilgede ved de aarlige Finanslove. Paa Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1908—09 ere disse Udgifter opførte med et Beløb af ialt 24,000 Kr., hvoraf 16,400 Kr. ere beregnede til Bygningsinspektørernes Lønninger, Resten 7,600 Kr. til Kontorhold og Konduktørhold; hertil kommer et Vederlag af ca. 2,000 Kr., der er tillagt en Bygningsinspektør ved Sorø Akademi. Desuden oppebærer Bygningsinspektørerne som Honorar samt til Dækning af Udgifter ved Udarbejdelsen af Projekter til og Tilsyn med Arbejderne 3 pCt. af Overslagssummerne for de Nybygninger og større Hovedistandsættelsesarbejder, som de i Følge deres Stilling have at bringe til Udførelse.

Det er ved forskellige Lejligheder under Forhandlingerne paa Rigsdagen blevet gjort gældende, at Statens civile Bygningsvæsen medfører uforholdsmæssig store Udgifter, og navnlig er det uheldige i, at Bygningsinspektørerne delvis lønnes med Procenter af Overslagssummerne for de større Bygningsarbejder, oftere blevet stærkt fremhævet, og det maa indrømmes, at der kan gøres begrundede Indvendinger imod denne Lønningsmaade. Ogsaa i andre Retninger er man kommen til Erkendelse af, at den nuværende Ordning af Bygningsvæsenet lider under væsentlige Ulemper. Saaledes som Ledelsen nu er delt mellem fem ligestillede Bygningsinspektører, kan det ikke undgaas, at der savnes Ensartethed i Bygningssagerens Behandling. Man har særlig ofte maattet føle det uheldige i ikke at have en enkelt Embedsmand, til hvem Regeringen altid kunde henvende sig om sagkyndig Bistand paa det herommeldte Omraade, og hvem Ansvaret for Bygningssagers Afgørelse i teknisk Henseende paahvilede.

For at raade Bod paa de foran paa-pegede Ulemper er det anset for rettest at søge gennemført en forandret Ordning af Bestyrelsen af det civile Bygningsvæsen, og man har derfor udarbejdet nærværende Lovforslag.

Lovforslaget hviler paa den Hovedtanke, at det almindelige Tilsyn med en stor Del af de nu under Bygningsinspektørerne henlagte Bygninger og da navnlig de Staten tilhørende Embedsboliger, hvis Vedligeholdelse helt eller delvis paahviler Staten, vil kunne overgaa til de paagældende Brugere, saaledes at disse saavel ved Vedligeholdelsesarbejder som ved almindelige Hovedistandsættelsesarbejder, om fornødent med

Tilkaldelse af stedlig Bistand, kunne fremsende de fornødne Forslag til det paagældende Ministerium og føre Tilsyn med Arbejdets forsvarlige Udførelse.

Endvidere ville samtlige Nybygnings- og Vedligeholdelsesarbejder ved de Bygninger, der ere underlagte saadanne Etater, som selv have de fornødne Arkitekt- og Ingeniørkræfter til Raadighed, kunne undrages fra det i Lovforslaget omhandlede Bygningsdirektorats Tilsyn; dette gælder saaledes i første Række Jærnbane-, Telegraf- og Vandbygningsvæsenets Bygninger.

Endelig vil man i endnu videre Omfang end nu kunne overdrage Nybygningsarbejder til særlig antagne Arkitekter.

Tilbage bliver da Tilsynet med de Bygninger, der have særlig historisk eller arkitektonisk Interesse, f. Eks. de kgl. Slotte og Palæer, eller som efter deres Anvendelse ikke kunne henlægges under en enkelt Embedsmand eller en af de ovennævnte Etater, som f. Eks. de civile Ministeriers Bygninger, Kirker, Skoler, Universitetet med de til samme knyttede Lærestalter. Dette Tilsyn har man anset det for rettest at lægge ind under en enkelt Bygningsdirektør, hvorved vil kunne opnaas større Ensartethed i Udførelsen af de paagældende Byggeforetagender. Denne Embedsmand maa da til Medhjælp have ansat under sig et Antal Konduktører samt fornødent Kontorpersonale. Skulde der ved disse Bygninger forekomme Arbejder af meget stort Omfang eller foreligge Opgaver af særlig Karakter, enten i kunstnerisk eller i anden Retning, vil det dog ikke være udelukket, at man ogsaa her vil benytte særlig antagne Arkitekter, ligesom man for de historiske Slottes Vedkommende agter ligesom nu at forelægge Planerne til alle vigtigere Bygningsarbejder for det af Ministeriet nedsatte særlige Syn.

Det er derhos Tanken, at den paagældende Bygningsdirektør foruden det ham i Henhold til ovenstaaende paahvilende Arbejde i al Almindelighed af de civile Ministerier skal kunne benyttes dels som Konsulent i alle Bygningssager, til hvis Afgørelse man maatte ønske sagkyndig Bistand, dels om fornødent som Overtilsyn i de Tilfælde, hvor anden Assistance benyttes til selve Arbejdets Udførelse.

Da man maa gaa ud fra, at Bygningsdirektørens Embedsvirksomhed vil faa et betydelig Omfang, maa man anse det for rettest, at det formenes ham mod særligt Vederlag at yde sin Bistand til noget som helst Byggeforetagende uden for den ham paahvilende Embedsgerning, men det vil